

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 16. Sacrificuli Filius convertitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. Galilæorum profigata est, ne quidem unam
 A. C. 362. volucrem offertis; bovem, me hercle! a
 qualibet tribu, aut certe taurum totius ci-
 vitatis nomine immolari oportuisset; so-
 lus Sacerdos de suo aliquid attulit, quem
 vestris onustum Sacrificiis domum suam
 redire æquum fuisset. Unusquisque ve-
 strum patitur, si uxores vestræ optima
 queque ex domibus vestris afferat, & in
 Galilæos profundat, quæ dum vestris bonis
 pauperes alunt, sacrilegam impietatem fo-
 vent. Ut diem suum natalem celebret,
 quisque ex vobis bis una die lautissimum a-
 micis suis convivium parat, bac solemini
 festivitate nemo oleum igni alendo, liba-
 tionem, thus, aut victimam attulit. Nul-
 lus homo prudens tantum contemptum fer-
 ret, nihil ergo mirum, si Deos iratos ba-
 bituri estis. Ita Julianus ad aram ante
 pedes Idoli concionabatur; at nec Sena-
 tum, nec populum Antiochenum movit
 oratio.

Ibid. p. 100.

§. XVI.

Sacrificuli filius convertitur.

Theod. III.
 c. 24.

Festum Daphnes septem diebus ageba-
 tur, quibus Julianus de more publi-
 cum adornavit convivium. Sacrificulo
 duo erant filii, Templi Ministri; hi aqua
 lustrali epulas, mensæ Imperatoris infe-
 rendas, irrigabant; horum alter, prima
 die hoc munere functus, deinde auffu-
 giens,

giens, citato cursu Antiochiam venit, a- Sæculum IV.
diitque piam Diaconissam, Matris suæ a- A. C. 362.
micam, quæ eum sæpe, ut Christianus
fieret, exhortata fuerat. Post Matris suæ
obitum nihilominus frequenter mulieri
collocutus, Christianæ Religionis amore
accendebatur; tandem interrogavit, quid
sibi faciendum, ut ad Religionem, quam
suadebat, transire posset? Si Christianus
essè vis, inquit: *fugiendus tibi pater tuus,*
& præferendus est ille, qui te, & Patrem
tuum creavit; tunc in aliquam urbem i-
bis, ubi Imperatoris potentiam devites;
fidem tibi do meam, quod hoc curatura sim;
Respondit puer: *Veniam, & animam*
meam manibus tuis committam. Hujus
ergo promissi memor ex oppido Daphne
se proripiens, ad Diaconissam propera-
vit, rogavitque, ut jam verbo staret. Ipsa,
nihil cunctata, eum ad S. Meletium du-
xit; is licentia exulibus, ut redirent, ab
Imperatore facta, tunc Antiochiae erat.
Adductum ad se juvenem diebus aliquot
in quadam superiore domus cella reti-
nuit; interim Pater ubique filium inve-
stigabat, postquam Daphnem circuisset,
venit Antiochiam, percurrit omnes pla-
teas, & tandem, stans ante domum S. Me-
letii, videt filium suum per transennam
fenestræ prospicientem. Accurrit, inje-
cta vi extrahit, & domum reducit; ibi
primum fugitivum multis flagris cæcidit,

D 3

tum

Sæculum IV. tum acus majusculas super ignem tenens,
A. C. 362. donec canderent, iis filii manus, pedes, dorsumque fodiunt, tandem suo cubiculo includit, atque janua exterius repagulis munita, Daphnem revertitur. Juvenis, insolito ardore stimulatus, omnia Patris Idola comminuit, mox ejus furorem reformidans, IESUM Christum orare coepit, ut se liberaret, *pro te enim, ajebat: passus sum, & hæc omnia molior!* ipso sic orante, rumpuntur vèctes, fores aperiuntur, & ipse secundo ad Diaconissam, Magistram suam, properat; illa adolescentem, vestibus fœmineis indutum, lecticæ suæ imponens, ad S. Meletium reduxit, qui eum in manus S. Cyrilli Jerosolymitanî tradidit, quocum noctu iter ingressus, in Palæstinam delatus est. Theodoretus, qui hanc narrat Historiam, eam ex ore illius, cui hæc acciderant, audierat, qui ætate senili sibi casus suæ juventutis referebat, addens, quod, sublato Juliano, etiam Patrem suum, illum Sacrificulum, ad fidem Christianam convertisset.

§. XVII.

Martyres in Syria.

Misopog. Julianum Imperatorem, urbem Antiochenam, quod tota esset Christo dedita, aversantem, aliæ civitates vicinæ solatæ sunt, nam, acceptis de restituendo Deorum